

VI.

I n d s t i l l i n g

fra

det af Folkethinget, i Anledning af Justitsministerens Begjæring om Thingets Samtykke til, at Tiltale anlægges imod Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgfreds, nedsatte Udvalg.

(Udgiven den 3die November 1864.)

Udvalget er gaaet ud fra, at det ved Thingets Beslutning om at overbrage samme det Hverv at afgive Betænkning i Anledning af den fremkomne Begjæring om Samtykke til Sags Anlæg imod Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgfreds, har været en væsentlig medbestemmende Betragtning, at der, efter som det er første Gang der bliver Spørgsmaal om Anvendelsen af Grundlovens § 61 efter Regjeringens Begjæring, vel kunde være Anledning til i det Hele at tage under Overveielse, hvorledes den nævnte Grundlovsbestemmelse rettest bør opfattes, og hvilke almindelige Regler der rettest maatte være at følge ved Afgjørelsen af, hvorvidt et af Regjeringen forlangt Samtykke til Sags Anlæg imod en Rigsdagsmand, medens Rigsdagen er samlet, bør gives eller nægtes.

Forhandlingerne paa den grundlovgivende Rigsforsamling, som meget lidt have dreiet sig om den nævnte Grundlovsparagraf, give intet Bidrag til sammes rette Opfattelse. Der kunde vistnok anføres ikke Lidet til Forsvar for den Mening, at Tiltale imod en Rigsdagsmand, saalænge Rigsdagen er samlet, overhovedet ikke burde tilstedes, medmindre de i det enkelte Tilfælde tilstedeværende Omstændigheder gjorde det betænkeligt at udsætte Sagens Underfølgelse og Forsøgning indtil efter Sessio-

nens Slutning, navnlig med Hensyn til, at Dødsninger kunde tabes, Sagen blive mere forviklet, Fare opstaae for, at den Paagjældende kunde ville unddrage sig det af ham forskyldte Ansvar o. s. v. Udvalget maa imidlertid udtale det som sin Overbeviisning, at det ikke vilde være rigtigt eller heldigt at betinge Samtykket af saadanne Omstændigheders Ikke-Tilstedeværelse. Thinget vilde, fra een Side betragtet, let kunne komme i en ffæv Stilling ved at indlade sig paa en nærmere Prøvelse og Bedømmelse af den enkelte Sags særegne Beskaffenhed og det Begrundede i den paatænkte Tiltale, navnlig forsaavidt Spørgsmaalet herom staaer i en vis Forbindelse med de anthvede Punkter, om Nødvendigheden af Dødsninger og Udsigten til, at den Paagjældende kunde ville benytte sig af Forsølgningens Udsættelse til at unddrage sig samme; det kunde vel endog paa denne Maaade stundom faae Udsættelse af, at Thinget gjorde Overgreb paa det de andre Statsmagter forbeholdte Omraade, og i hvert Fald vilde Thinget ved at slaae ind paa den anthvede Side let kunne komme til paa en vis Maaade at overtage en Deel af Ansvaret for den besluttede Retsfølgning, hvorfor Thinget formeentlig bør holde sig aldeles frit. Fra en anden Side betragtet vilde Thinget ved at nægte Samtykke til Sags Anlæg mod et af dets Medlemmer,